

Jehuda Liva ben Becalel (1512/1520/1525 nebo 1526 – 1609) známý též jako rabbi Löw, byl židovský rabín a učenec, legendární tvůrce pražského golema. Působil jako vrchní moravský zemský rabín v Mikulově a později jako vrchní rabín v Praze za vlády Rudolfa II.

Rabi Löw se narodil pravděpodobně ve Wormsu (Porýní-Falc, Německo), podle některých zdrojů byla jeho rodištěm Poznaň (Polsko). Narodil se do vlivné rabínské rodiny, dle tradice sahal její původ až k davidovské královské dynastii. Jeho život je opředen mnoha pověstmi a legendami, z nichž řada zlidověla a je považována za fakt, ačkoli se historicky dají jen těžko doložit. V roce 1553 poměrně brzy (ve 28 letech) přijímá úřad vrchního moravského zemského rabína v Mikulově.

Po dvacetiletém působení na Moravě odešel roku 1573 do Prahy. V Praze zůstal do r. 1584, poté odešel – podle jedné z tezí do polské Poznaně, podle jiné na Moravu. Do Prahy se vrátil roku 1588. Během tohoto působení se 16. 2. 1592 setkává s císařem Rudolfem II. – obsah jejich schůzky není znám, ale podle některých (samozřejmě neověřených) zkazek, které rovněž časem zlidověly, se týkala společné záliby v alchymii.

Tato romantická představa, fakticky ovšem nedoložitelná, se nakonec stala stejně neodmyslitelnou součástí Rabiho Löwa jako pověst o pražském Golemovi, kterého měl stvořit. Asi roku 1592 znovu odchází, tentokrát je jisté, že do Poznaně, kde se stává vrchním rabínem. Podle některých zpráv byl důvod jeho častého stěhování ten, že měl vždy v Praze velké problémy s představiteli židovské obce, která se ke svému bezesporu nejslavnějšímu rabínovi měla údajně zachovat velmi macešsky. O několik let později (údaje se liší v řádu jednoho až pěti let) se do Prahy vrací a zůstává zde až do své smrti r. 1609. Jehuda ben Becalel je pohřben na Starém židovském hřbitově v Praze.

Rabi Löw byl ve své době v židovském světě znám jako velký učenec, ale rozhodně to neznamená, že by své styky omezil pouze na své židovské souvěrce. Kromě již zmíněné audience u Rudolfa II. udržoval osobní přátelské styky s Tychonem Brahe i s dalšími osobnostmi, které rudolfínská Praha přitahovala.

Údajně byl výjimečným pedagogem, který své žáky vyučoval podle jejich možností a potřeb, nikoli podle předepsaných osnov. Ve středu studia a komentářů rabiho Löwa stojí etika, které věnoval několik spisů. Zabýval se též systémem a způsobem vzdělávání. Odtud zřejmě pramení spekulace o tom, že jeho díla znal a nechal se jimi inspirovat Jan Amos Komenský.